

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

1. Gula in re tenui.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

palàm factum fuisset inferorum Judicibus, gustatum incautè pomum. Igitur, quoniam ita Fata ferebant, in perpetuum miseræ reditus ad superas plagas interdicitur. Ingemuit calamitati suæ Proserpina, doloreque percita, scelestum delatorem Phlegethonteâ conspergit undâ, momentoque facit avem, & quidem *Bubonem*; nam caput

In rostrum, & plumas, & grandia lumina vertit.

Ille sibi ablatum, fulvis amicitur ab alis,

Inque caput crescit, longosque reflectitur ungues:

Vixque movet natas per inertia brachia pennas.

Fœdâque fit volucris, venturi nuntia luctus,

Ignavus bubo, dirum mortalibus omen.

Non tamen quievit Ceres, pertinâxque apud Jovem institit, suam ut sibi filiam in libertatem assereret. Victus importunitate rogantis cœlicolùm rex, sententiam tulit inter Plutonem fratrem, & sororem Cererem, sequestram: concessitque, ut Proserpina dimidia anni parte apud inferos, dimidiâ, cum matre apud superos, hoc est, in mundo nostro vivere posset.

Ethica.

I. (a) Proserpinam, ne ab inferis liceret redire, prohibuit esca incautiùs sumpta. Septem grana mali Punici, quantilla res! Profluxit hoc Poëtarum commentum à primæ mortalium omnium parentis gula, quæ nepotes perdidit unico morsu pomi vetiti. Nimirum non refert, quantum sit illud, quod adversus leges perpetratur; sed quàm grave mandatum sit ratione imperantis, quod temerariè infringitur. Malum arrisit *Eve*, arrisit Proserpinæ; utraque fatali orexi, magnis se calamitatibus involvit. Parva sæpe buccella in *Ditis* potestatem redegit. E. D. Gregorij Dialogis scimus, cacodæmonem lactucæ insidentem à virgine sacrata magno suo malo devoratum fuisse. Quidam è S. Hilarionis discipulis uvam vetitam decerpit, quæ in serpentem versa adjurante Divo, loqui cœpit, & indicavit, quæ gulonem pericula mansissent, nisi altiore vi aversa fuissent. Sanch. de regno Dei. Et verò insidias Orci non in perdicibus modò, sed in vili pulticula latere, *Esavi* voracitas docuit. Nec tantùm in cyathis Cretico spumantibus vino sed etiam in hydria infernalem inesse Hydram memoratus Scriptor recenset. Fortè Lopezium Episcopum sanctimoniâ celebrem nocturna, & hoc ipso in-

T 2

tem-

(a) Gula.

tempestativa sitis impulerat ad frigidam haustum postulandum. Ea dum adfertur, suspicari secum cepit vir religiosus: Verene sitis ea, an magis phantasiae vehementia, & illusio demonis esset. Igitur victo bibendi appetitu aequalem illibatam ad caput lecticæ adstituit. Et ecce! quod constaret, cuius insidijs sitim concepisset, diabolam audivit, nocte, quam longa fuit, totam gementem & suspiria intra urceum, ducentem. Crudele ac barbarum est, quod de Mahomete Ottomano Turcarum tyranno scribitur, eum desideratum in arbore sibi chara pomum, in Epheborum, quos in horto fuisse constabat, aperto corpore scrutari iussisse. Major immanitas hostis Stygij, unicum paradisi pomum, in fera etiam hodie Protoplastorum posteritate scrutantis. Et mirum est, quam ex prima gula labe, omnes nitamur in vetitum. Cæsarius de milite memorat, ipsum sibi ipsi poenam commissorum criminum statuisse, ut pomum amarissimorum fructuum feracem pro ædibus stantem, ne attingeret, accessit ad privatam legem, etiam Sacerdotis, quem conscientia arbitrum adhibuerat prohibitio, ipso sic volente. Et ecce! tanto affectu in rem prohibitam, cepit ferri, imò rapi, ut arborem conscenderet, manum extenderet, pomo applicaret; nihil præter morsum deesset. Duravit ea lucta totam diem, donec appetente nocte, vix demum victor ab arbore se avulsit. Tantæ molis est restringere gulam, & è Plutonis pomario nihil decerpere; quod quia Proserpina vitare non potuit, aut potius non voluit, infelix umbrarum Domini præda hæsit. Et si hoc ob paucula grana intemperanter carpta; quid de illis dicas, quos illa apud Ovid. lib. 15. Metam. Pythagoræ interrogatio ferit:

---- placare voracis,

Et malè morati poteris jçunia ventris?

II. (b) Proserpinam furtivè pomum carpentem oculus nequam ex occulto advertit. Hic locum habet illud Abimelechi regis Gen. 20. comperientis Saram, quam Abrahami sororem credebat, esse matrimonio junctam; quare donatam dimisit cum monito: *quocunque perrexeris, memento te deprehensam.* Deprehensa Proserpina documento est sexui suo, furtivam seu gulam, seu libidinem aliquantisper celari posse, penitus tamen abscondi, occultarique non posse, quin subito erumpant, magnasque post se calamitates trahant. Frequentiores in secreto seu pitissationes, seu catillationes in rubente non rarò vultu se produnt; antecambulo puer, pedisequa ancillula odorantur vestigia, *furtivas ad aquas*, ut Salomon loquitur Prov. 9. ducentia. Fallit se ipsam nocens

securitas;

(b) *Incanta securitas.*